SPOTLIGHT

14 març, 2024

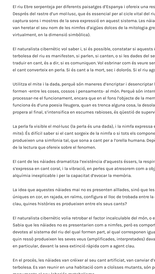

NÀIADES, CLOÏSSES DE RIU

REFLEXIONS SOBRE L'EXPOSICIÓ "RESPIRACIÓN FLUVIAL" DE CARLOS MONLEÓN

Martina Badó

La recodònica de Carlos Monleón a l'espai d'homosexcepcion de Barcelona va donar lloc a la instal·lació sonora *Respiración Fluvial* que actualment es pot visure a la Panera de Lleida fins al 26 de maig. L'experiència es desplega a diferents escales: com a posada escènica, com a història musical o com a veu cantant d'una escultura que busca la memòria de transmetre la seva vida. Mitjançant la seva narració, ens endinsem en un passatge que parteix del registre objectiu d'un assistisema, per destacar-ne la política negriarbitria, el tu, el ritme, la fluidesa contrast, a través de les troballes, els enginys i les pèrdues d'un naturalista cibernètic, ens trobem amb la traducció d'aquest registre a un llenguatge sensorial fluvial.

Vista installació. Foto © Jordi Badó

El riu Ebre sorprenja *per diferents paisatges d'Esperge* i ofereix una resona de vida silvestre. Després del nostre d'un molisuc, que és essencial per al cicle vital del riu, el naturalista ciberntic captura sons i mostres de la seva expressió en aquest sistema. Les nàiades són cloïsses de riu que van tenstar el seu nom de les ninfes d'aigües dolces de la mitologia grega (ajotan ho sin virtualment, en la dimensió simbòlica).

El naturalista ciberntic vol saber i, si és possible, constatar si aquests sons que interpreten la terbolesa del riu es manifiesten, si parlen, si canten, o si les dades del seu metabolisme es poden traduir a sons. Per això, el naturalista vol realitzar com és veure unes altres aquesta terbolesa que el cant convertesa en perla. Si és cant a la mort, sec i distorsi. Si el riu agonitza.

Utilitza el mite i la dada, perquè són maneres d'inscriptar i desescriptar les relacions subreptícies que formen -entre les coses, cossos i pensaments- el món. Perquè són interès per emmagatzemar-ne i processar-ne el funcionament, encara que en el fons l'objectiu de la memòria és la pecunia. Quan tot funciona bé el dispositiu, aquest es tenvia alguna cosa, la descodifica i la reenvia als mercys política propera al final, s'intensifica en ecumes rabioses, és ajsestió de supervivència.

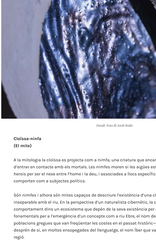
La perla fa visible el mol·lusc: Ou perla és una dada[], i la ninfes expressa el seu cant (la ninfa és un mite). Es difícil saber si el cant sangra de la ninfa o si és tots els components vius i no-vius del riu produeixen una simfonia tal, que sona a cant per a l'única humana. Després de la màquina semàntica, de la lectura que ofereix sobre el fenomen.

El cant de les nàiades dramatitza l'existència d'aquests éssers, la negriarció docents dels quals s'expressa en cant coral, i la vibració, en perles que alimesorn com a objecte precís, per la seva alquímia inexplicable i per la capacitat d'evocar la memòria.

La idea que aquestes nàiades mai no es presentan aïllades, sinó que les seves formes i vius són úniques en ser, en ngeda, en ratins, configura el lloc de trobada entre la dada i el mite: si el cor és la clau, quines històries es produeixen entre els seus cants?

El naturalista ciberntic vola reinobar el factor tecnicitat en el món, el e respecte a altò indescriptible. Sabia que les nàiades no es presentaran com a mínies, però es comportaran d'aquesta forma, davetes al sistema del riu del qual formen part, el qual corresponen igual que vicenta. Vola saber quin nossi produeixen les seves sons (amplificades, interpretades) davant la transformació del riu i en particular, davant la seva extinció després com a agent clau.

En el procés, les nàiades van créixer al seu centrif artificial, van canviar d'escala davant l'augment de la terbolesa. Es van reunir en una habitació com a cloïsses massives, dutes de la imaginació, són monuments al seu laboriós metabolisme.

Detall. Foto © Jordi Badó

Cloïssa-ninfa
(El mite)

A la mitologia la cloïssa es projecta com a ninfa, una criatura que encarna la divinitat del riu, capaç d'entrar en contacte amb els mortals. Les ninfes moren si les aigües estan malaltes, es casen amb herois per ser el nexe entre l'home i la deu,[] associades a llocs específics, representen localitats as compartim com a subjectes política.

Són ninfes i alhora són mites capaços de descriure l'existència d'una cloïssa i la seva situació inseparable amb el riu. En la perspectiva d'un naturalista ciberntic, la cloïssa produeix comportamenta dins un ecosistema que depén de la seva existència per acomegiar-ne so. Són fonamentals per a l'emmagatzem d'un concepte com a riu Ebre, el nom del qual –encurçat per pellòssics grupos que van freqüentar les costes en el passat històric– significa cabells, i alhora despén de sí, en motes ensopegades del llenguatge, el nom fan que se denominar antigament a la negó.

Detall Hargreshimo, Labora de Conservació de Margaridilimo i Historieto © Anita Yabanova

La mesura de la terbolesa
(Les dades)

La veritat s'expandeix com una escuma tèbicia: garnibé no es troben aquestes cloïsses al riu.

Les nàiades eixi es conserven majoritàriament a laboratoris per estudiar-i: protegir aquesta espècie en perill d'extinció. Els sons i registres ven ser captats en llocs artificials i en la seva interpretació també es manifesta la reagrició associtiva d'organismes que van asomegiar prosperar per més de 300 milions d'anys sense més modificacions genètiques.

Els mol·luscs bivalves que depuren les aigües i mantenen la qualitat d'ecosistemes aquífers són uns dels grups animals amb més taxa d'extinció a nivell mundial.

Exp. Viphell de Vibracio de spaces.Ter. Yuliana Margaridilimo. Labora de Conservació de Margaridilimo i Historieto © Anita Yabanova

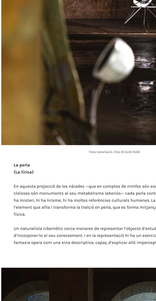
El so/
(Sistema relacional)

Així com el compositor emritsbig Olivier Messiaen assegurava que els ocells fan música, només que els massa rápids per a l'única humana, és possible que les nàiades, en la reagrició i els substis movements, produeixin una cosa que pugem anomenar música.

Cal pensar que els seus cossos tous es disposen en concavitats auriculars la morfologia dels quels condueix amb eficiència acústica les vibracions sonores.

Amb els seus adductors obren i tanquen les valves amb un ritme descongut. Les xoquen, mouen l'aigua, la degusten, respiren, s'alimenten al fang sonnes, s'entenen, es troben, secreten mòcer, expulsen ous.

A la pesa sonora de *Respiració Fluvial*, aquestes accions modulades per la densitat del medi, s'expressen mitjançant un assimbl amb una reagrició pleno d'harmònics. I la percussió semàtia d'unes castanyoles de cor: ti xarxi cíclic dels instruments funciona com a traducció expressiva de les nàiades. La seva reagrició data de cardinea i hàbitat l'experiència sonora, mentre que dispesa les cloïssos com a entitats físiques, úniques al riu pel seu cant.

Vista installació. Foto © Jordi Badó

La perla
(La única)

En aquesta projecció de les nàiades –que en comptes de ninfes són escultures, que en comptes de cloïssos són monuments al seu metabolisme laboriós– cada perla cantá al centre part d'un vicel. Ni ha mistori, hi ha trisme, hi ha mutes referències culturals humanes. La memòria, la poesia, és l'element que alha i transforma la tecnicitat en perla, que es forma mitjançant la dignitat emocional i física.

Un naturalista ciberntic cerca maneres de representar l'objecte d'estudi amb la intenció d'incorporar-lo al seu coneixement, i en la representació hi ha un exercici de dramatúrgia, perquè la fantasia opera com una eina descriptiva, capaç d'explicar allò imperceptible.

Vista installació. Foto © Jordi Badó

Carlos Monleón, *Reagrincial Fluvial* al Centre de arte La Panera, [Lleida] fins **el 26 de maig.**
Reagrincial Fluvial se va presentar per primera vegada a #omegassion entre el febrer i el 1/02 de 2024.

Martina Badó (Vinaròs, 1997) és una cocadora d'art interessada a estipres digitals i ilbrologia de científics. Investiga sobre sistemes vivosos i la seva relació amb la tecnicitat, la ecologia grisi el rebuen de la producció narrativa. Les seves darreres produccions se centren en l'espacio de l'ubicació d'informació i la seva representació. Actualment treballa en el màster d'estudis d'home cons ons ambiental, fotografiat, complexitat i epistemologia ambiental.
https://martinabado.xyz/
✉ [ ]@[ ].com

→ Ver todas las publicaciones del autor/a

Medis Partners
ctxt adn lite vcr dart+ ⊙⊙⊙ kanal Bcn

Newsletter
SUBSCRIBE
☐ Accepto la política de privacitat i rebre els nostres mails.

Amb el suport de:
Departament de Cultura · Generalitat de Catalunya · Institut Ramon Llull · ACE Cultura Urbana · ISSN 2564-8230
contact@a-desk.org